

การเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้หลักการสอนแบบโฟนิกส์ผสมผสาน การสอนภาษาแบบองค์รวม กับการสอนตามคู่มือครู

A Comparison of English Reading Aloud and Spelling Skills of Pratom Suksa IV Students Using Integration of Phonics and Whole Language Approaches and the Teacher's Manual

ธาริณี อุณาพรหม (Tharinee Unaprom)*

อรพิน พจนานนท์ (Orapin Pojananon)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ผสมผสานการสอนภาษาแบบองค์รวมกับการสอนตามคู่มือครู ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนอนุบาลสุริยาอุทัยพิมาย จำนวน 189 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 37 คน แล้วจับฉลากเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษตามการสอนแบบโฟนิกส์ผสมผสานการสอนภาษาแบบองค์รวม 2) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู 3) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 4) แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีชนิดทางเดียวคำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows Version 16.0

ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ผสมผสานการสอนภาษาแบบองค์รวมมีทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

Abstract

The purpose of this research was to compare English reading aloud and spelling skills of Pratom Suksa IV students using integration of Phonics and Whole Language Approaches and the Teacher's Manual. The population was consisted of 189 Pratom Suksa IV students of Anuban Suriya Uthai Phimai School in the second semester of academic year 2010. The samples were selected by Cluster Random Sampling and drew lots to be an experimental group and control group. There were 37 students in the experimental group and 37 students in the control group. The research instruments were developed by the researcher including (1) lessons plans using the integration of Phonics and Whole Language Approaches (2) Teacher's Manual lesson plans (3) English reading aloud tests, and

คำสำคัญ: การสอนแบบโฟนิกส์ผสมผสานการสอนภาษาแบบองค์รวม การอ่านออกเสียง การเขียนสะกดคำ

Keywords: Integration of Phonics and Whole Language Approaches, Reading Aloud ,Spelling

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

(4) English spelling tests. The collected data were analyzed by arithmetic mean, standard deviation, and one-tailed t-test through the SPSS for Windows version 16.0.

Findings:

The English reading aloud and spelling skills of students in the experimental group which were taught by the integration of Phonics and Whole Language Approaches were higher than those of the students in the control group which were taught by the Teacher's Manual at the statistical significance 0.01 level.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นอย่างมาก เพราะเป็นเครื่องมือในการสื่อสารอันก่อให้เกิดการแสวงหาองค์ความรู้ใหม่การเริ่มต้นพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษตั้งแต่วัยเยาว์จึงถือเป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้และการดำเนินชีวิตประสบความสำเร็จ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาจึงจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจหลักเกณฑ์การใช้ภาษามุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานและทักษะเบื้องต้นของการใช้ภาษาในการสื่อสาร เน้นทักษะการฟัง พูด อย่างได้ผลจริงจึง ส่วนทักษะในการอ่านและเขียนจะมีการเรียนการสอนอย่างสัมพันธ์กับการพูดและการฟังมากกว่าการสอนแยกเฉพาะส่วน (กองวิจัยทางการศึกษา, 2546)

การอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา เพราะเป็นการปูพื้นฐานความรู้ที่จำเป็นอันนำไปสู่การพัฒนาทักษะทางภาษาในด้านการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียนในการเรียนระดับขั้นที่สูงขึ้น

จากการศึกษาวิจัยต่างๆ เกี่ยวกับการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ เช่น จักรพงษ์ สายทองตั้ง (2552) พบว่า นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำมักมีสาเหตุมาจากปัญหาในการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำรวมถึงการขาดความรู้ด้านการถอดรหัสเสียงและความสัมพันธ์ของหน่วยเสียงกับตัวอักษร อินทรา ศรีประสิทธิ์ (2551) ทำการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการอ่านของคณะกรรมการการอ่านของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา (National Reading Research Panel) ที่จัดตั้งขึ้นใน ปี ค.ศ. 1997 พบว่า ปัญหาด้านพื้นฐานการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำของผู้เรียนที่เกิดจากการใช้ระบบการสอนอ่านเป็นคำหรือการสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole language) เพียงอย่างเดียวในโรงเรียนไทยซึ่งเน้นการจำคำศัพท์ กฎไวยากรณ์ และการหาความหมายของคำศัพท์

และบทอ่าน ส่งผลกระทบชัดเจนต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ตกต่ำในวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนอนุบาลสุริยาอุทัยพิมายประสบปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเป้าหมายการยกระดับคุณภาพการศึกษาที่ตั้งไว้ จากการสอบถามครูผู้สอนและผู้เรียนโรงเรียนอนุบาลสุริยาอุทัยพิมาย พบว่า ปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตกต่ำ คือ ผู้เรียนมีทักษะในการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับดี แต่ยังไม่สามารถอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ จึงประสบปัญหาเมื่อต้องทำแบบทดสอบที่ต้องอาศัยทักษะการอ่านและเขียนเป็นสำคัญ

จากความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษดังกล่าวข้างต้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงและตัวอักษรอย่างเป็นระบบเชื่อมโยงกับการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำพร้อมทั้งทำความเข้าใจความหมายของคำจากสื่อที่มีคุณค่าต่อผู้เรียน

Jon Reyhner (2008) กล่าวว่า ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาการถกเถียงระหว่างการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์และการสอนภาษาแบบองค์รวมได้กลายเป็นหัวข้อที่มีความสำคัญในวงการศึกษาต่างประเทศศกศการศึกษานในประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวนหนึ่งจึงสนับสนุนให้มีการผสมผสานหลักการสอนแบบโฟนิกส์และหลักการสอนภาษาแบบองค์รวมเข้าด้วยกันเพื่อช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพหรือเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น กล่าวคือ หลักการสอนแบบโฟนิกส์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้กลวิธีการตีความหรือการถอดรหัสของคำที่พวกเขาไม่เคยอ่านมาก่อนได้ แต่หากว่าผู้สอนใช้บทเรียนแบบท่องจำมากเกินไปอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย การเน้นย้ำเพียงการถอดรหัสคำเพียงอย่างเดียวทำให้ผู้เรียนขาดประสบการณ์ในการอ่านจากสื่อของจริงซึ่งเป็นแนวทางการสอนภาษาแบบองค์รวม ผู้เรียนจะเกิด

ความรู้สึกเพลิดเพลินในการอ่านจากสื่อจริงตั้งแต่เริ่มต้นและได้เรียนรู้การคาดเดาความหมายของคำต่าง ๆ จากบริบทซึ่งช่วยให้เข้าใจ ในสิ่งที่อ่านมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการผสมผสานหลักการสอนแบบโฟนิกส์ และการสอนภาษาแบบองค์รวมมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลสุริยาอุทัยพิมายโดยเปรียบเทียบกับการสอนตามคู่มือครู เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ผสมผสานการสอนภาษาแบบองค์รวมกับการสอนตามคู่มือครู

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ผสมผสานการสอนภาษาแบบองค์รวมมีทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นประโยคและบทสนทนาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีเนื้อหาสัมพันธ์กับแผนการจัดการเรียนรู้
2. ทักษะการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีเนื้อหาสัมพันธ์กับแผนการจัดการเรียนรู้
3. การสอนแบบโฟนิกส์ผสมผสานการสอนภาษาแบบองค์รวม หมายถึง การสอนการอ่านออกเสียงพยัญชนะสระ และการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษในบริบทของการเรียนภาษาโดยการอ่านเรื่องจากสื่อที่สอดคล้องตามความสนใจของผู้เรียน มีทั้งหมด 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียมความพร้อม 2) ขั้นสอน ประกอบด้วย ขั้นการออกเสียง

ขั้นการสะกดคำ ขั้นการใช้ภาษา 3) ขั้นสรุป และ 4) ขั้นวัดและประเมินผล

4. การสอนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนอ่านออกเสียงและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามคู่มือครู Project Play & Learn ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีทั้งหมด 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำ 2) ขั้นสอน ประกอบด้วย ขั้นเสนอเนื้อหา ขั้นฝึกปฏิบัติ และขั้นการใช้ภาษา 3) ขั้นสรุป และ 4) ขั้นวัดและประเมินผล

5. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนอนุบาลสุริยาอุทัยพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้รูปแบบการวิจัยแบบ Pretest-Posttest Nonequivalent Comparisons Groups วัดผลก่อนและหลังการทดลอง

2. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนอนุบาลสุริยาอุทัยพิมาย จังหวัดนครราชสีมา มีจำนวนทั้งหมด 5 ห้อง นักเรียนจำนวน 189 คน

3. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนอนุบาลสุริยาอุทัยพิมาย จังหวัดนครราชสีมาซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จากกลุ่มประชากร จำนวน 2 ห้องเรียน แล้วจับฉลากเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

- 1) ตัวแปรต้น คือ วิธีสอนอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ มี 2 วิธี คือ
 - (1) วิธีสอนแบบโฟนิกส์ผสมผสานการสอนภาษาแบบองค์รวม
 - (2) วิธีสอนตามคู่มือครู
- 2) ตัวแปรตาม คือ ทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามลักษณะของการใช้ ดังนี้

1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียง และเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษตามการสอนแบบโฟนิกส์ผสมผสานการสอนภาษาแบบองค์รวม จำนวน 10 แผน รวม 20 ชั่วโมง เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียง และเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู จำนวน 10 แผน รวม 20 ชั่วโมง เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น รายละเอียดของหัวข้อหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัด การเรียนรู้จะเหมือนกับแผนการจัดการเรียนรู้ตาม หลักการสอนแบบโฟนิกส์และการสอนภาษาแบบองค์รวม แต่แตกต่างกัน ตรงที่แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนตามคู่มือ ครูดำเนินการสอนตามคู่มือครูแทนการสอนตามหลักการสอน แบบโฟนิกส์และการสอนภาษาแบบองค์รวม

3) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษ เป็นแบบวัดภาคปฏิบัติจำนวน 2 ชุด แต่ละชุด ประกอบด้วยข้อความสั้นๆและบทสนทนาซึ่งมีคำศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวน 10 คำ คะแนนเต็มของแบบทดสอบ ชุดละ 10 คะแนน แบบทดสอบมีค่าความยากง่าย ระหว่าง 0.40 – 0.60 ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.40 – 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบแต่ละชุด 0.79 และ 0.90

4) แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ ภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ชุด ชุดละ 10 ข้อ แต่ละชุดแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ 1) เติมตัวอักษรที่หายไป และ 2) เลือกตอบ 4 ตัวเลือก คะแนนเต็มของแบบทดสอบ ชุดละ 10 คะแนน แบบทดสอบ มีค่าความยากง่าย ระหว่าง 0.20 – 0.60 ค่า อำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.40 – 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นของ แบบทดสอบแต่ละชุด 0.73 และ 0.84

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มด้วยตนเองใน ระหว่างวันที่ 17 มกราคม ถึงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ชี้แจงจุดประสงค์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในครั้งนี้ให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มทราบ

2) ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่ม ตัวอย่างทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออก เสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3) ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียน ทั้งสองกลุ่มด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้น คือ กลุ่มทดลองสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี การสอนแบบโฟนิกส์ผสมผสานการสอนภาษาแบบองค์รวม และกลุ่มควบคุมสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี การสอนแบบคู่มือครู

4) ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับ กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มโดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการอ่าน ออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษชุดเดียวกับแบบ ทดสอบก่อนเรียนและใช้วิธีการสอบเหมือนกัน

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

1) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของ เครื่องมือวิจัย ได้แก่

(1) หาค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r)

(2) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ วัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยการหาค่า สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient)และหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ ได้จากสูตร Kuder – Richardson (KR – 20)

2) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ทักษะการอ่าน ออกเสียงและเขียนสะกดคำ ได้แก่

(1) หาค่าเฉลี่ย () และค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) ของคะแนน Pretest และ Posttest ของ นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

(2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียง และเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม วิเคราะห์โดยการทดสอบ ค่าที (t-test for Independent groups) ชนิด One – tailed test โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

1. สรุปผลการวิจัย

1) คะแนนเฉลี่ยรวมทักษะการอ่านออกเสียง และเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษก่อนเรียนของนักเรียนกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุม ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรวมทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษก่อนเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

คะแนนรวมทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำ	คะแนนเต็ม	กลุ่มทดลอง (n = 37)		กลุ่มควบคุม (n = 37)		ค่า t	Sig.
		X	S.D.	X	S.D.		
หน่วยการเรียนรู้ My Food and Health	20	2.57	1.96	2.29	2.18	0.60	0.28
หน่วยการเรียนรู้ My Town	20	2.99	2.06	2.347	2.10	1.34	0.09
รวมทั้งสองหน่วย	40	4.86	2.86	4.63	4.07	0.279	0.39

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษก่อนเรียน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนทั้งสองกลุ่ม มีทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษก่อนการทดลองในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน

2) คะแนนเฉลี่ยรวมทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรวมทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

คะแนนรวมทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำ	คะแนนเต็ม	กลุ่มทดลอง (n = 37)		กลุ่มควบคุม (n = 37)		ค่า t	Sig.
		X	S.D.	X	S.D.		
หน่วยการเรียนรู้ My Food and Health	20	11.79	4.42	8.18	4.883	3.34	0.001*
หน่วยการเรียนรู้ My Town	20	13.13	4.32	9.55	5.039	3.28	0.001*
รวมทั้งสองหน่วย	40	24.91	8.47	17.73	9.41	3.45	0.005*

* $p < 0.01$

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษหลังเรียนของกลุ่มทดลองแตกต่างจากกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) กล่าวคือ การสอนแบบโฟนิกส์ผสมผสานการสอนภาษาแบบองค์รวมในกลุ่มทดลองทำให้นักเรียน

มีทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ผลการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 โดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ผสมผสานการสอน

ภาษาแบบองค์รวมกับการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ผสมผสานการสอนภาษาแบบองค์รวมมีทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

2. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ผสมผสานการสอนภาษาแบบองค์รวมมีทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จารูวรรณ สายสิงห์ (2546) พบว่า การผสมผสานการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์และการสอนภาษาแบบองค์รวมส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง ความเข้าใจในการอ่าน การเขียนสะกดคำของนักเรียนให้สูงขึ้น นอกจากนี้นักเรียนยังมีความคิดเห็นต่อการอ่านภาษาอังกฤษในทางบวกหลังจากที่ได้รับการสอนด้วย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Dahl, K., & Scherer, P. (1999) Ivey et al. (2000) Willows (2002) และ Cromwell, S. (2006) ซึ่งพบว่า การสอนแบบโฟนิกส์ผสมผสานการสอนภาษาแบบองค์รวม เชื่อมโยงกับประสบการณ์ด้านการอ่านและเขียนของผู้เรียนผ่านทางกิจกรรมที่มีความหมายช่วยพัฒนาความสามารถ ด้าน การอ่านและเขียนของผู้เรียนในระดับต้นและยกระดับความเข้าใจในการอ่านเมื่อเรียนในระดับที่สูงขึ้นได้เป็นอย่างดี

การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการสอนแบบโฟนิกส์ผสมผสานการสอนภาษาแบบองค์รวมเป็นการสอนให้นักเรียนรู้จักความสัมพันธ์ของระบบเสียงและตัวอักษรอย่างเป็นระบบ ก่อนที่จะให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำศัพท์ในบริบทของสื่อที่มีความหมายต่อนักเรียนอย่างเป็นธรรมชาติ เช่น บทสนทนา นิทาน คำกลอน เรื่องสั้น วิธีการสอนนี้ช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำศัพท์ใหม่ได้โดยอาศัยความเข้าใจด้านความสัมพันธ์ของ ระบบเสียงและตัวอักษรแทนการจดจำคำศัพท์โดยใช้วิธีการอ่านออกเสียงเป็นคำและจดจำจากรูปภาพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้

1) ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผู้สอนควรเริ่มพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของผู้เรียนเป็นอันดับแรกโดยผู้สอนควรเลือกใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ที่หลากหลายทั้งการจำแนกแยกแยะคำไปสู่หน่วยเสียงย่อยของคำ และการสร้างคำขึ้นจากการผสมกันของหน่วยเสียงย่อย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับรูปแบบและความยากง่ายในความสัมพันธ์ของหน่วยเสียงและตัวอักษรในคำนั้น ๆ

2) หลังจากที่ผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงกับตัวอักษรแล้ว ผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงในบริบทของภาษาที่มีความหมายและเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของผู้เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาแบบองค์รวม โดยหลีกเลี่ยงการใช้รูปภาพประกอบการอ่านเพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงได้จากการอ่านตัวอักษรมากกว่าการจดจำคำศัพท์จากรูปภาพ

3) การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควรเริ่มหลังจากที่ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำได้แล้ว โดยฝึกการเขียนสะกดคำในรูปแบบประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าการเขียนคำศัพท์เป็นคำ ๆ เพียงอย่างเดียว ในกรณีที่คำศัพท์บางคำออกเสียงพยางค์ใกล้เคียงกัน อาจเกิดความสับสนในการเขียนสะกดคำได้ จึงต้องอาศัยความจำ โดยการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวมซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำรูปแบบการเขียนสะกดคำและความหมายควบคู่ไปกับการใช้ภาพประกอบซึ่งเป็นสื่อที่มีความหมายต่อผู้เรียน

4) ผู้สอนควรสร้างความสนใจในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำ แก่ผู้เรียนโดยการสอดแทรกกิจกรรมที่เหมาะสมกับช่วงวัย เช่น การร้องเพลง หรือ เล่นเกมทางภาษา เพื่อให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน และใช้วิธีการเสริมแรงเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในการพัฒนาทักษะและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการนำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ผสมผสานการสอนภาษาแบบองค์รวมไปใช้ในการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

2) ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการนำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ผสมผสานการสอนภาษาแบบองค์รวมไปพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กองวิจัยทางการศึกษา. (2546). เอกสารรายงานการวิจัย เรื่อง การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: [ม.ป.พ.].
- จารุวรรณ สายสิงห์. (2546). การผสมผสานการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์และการสอนภาษาโดยรวมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง ความเข้าใจในการอ่าน การเขียนสะกดคำและความคิดเห็นต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จักรพงษ์ สายทองตั้ง. (2552). พัฒนาการของการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัยโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ. ปราจีนบุรี: ศูนย์แห่งความเป็นเลิศด้านการสอน เครือข่ายวิจัยโรงเรียนสาขานัญญา.
- อินทรา ศรีประสิทธิ์. (2551). บทบาทของคลินิกหมอภาษาอังกฤษในการแก้การภาษาอังกฤษบกพร่องของคนไทยตามทฤษฎีใหม่ในการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการฝึกทักษะถอดรหัสเสียงและตัวอักษรภาษาอังกฤษเพื่อวางพื้นฐานในการอ่าน. กรุงเทพฯ: มูลนิธิเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- Cromwell, Sharon. (2006). **Whole Language and Phonics: Can they work together?**. Retrieved August 2, 2010, from http://www.education-world.com/a_curr/curr029.html
- Dahl, K., & Scharer, P. (1999). Phonics teaching and learning in whole language classrooms: New evidence from research. **Reading Research Quarterly**, 34(1), 312-341.
- Ivey et al. (2000). Exploring literacy balance: Iterations in a second-grade and sixth-grade classroom. **Reading Research and Instruction**, 39(4), 291-309.
- Jon Reyhner. (2008). **The Reading Wars Phonics versus Whole Language**. Northern Arizona: Northern Arizona University.
- Willows, D. (2002). The balance literary diet. **School Administrator**, 59(1), 30-33.